

2^e

verzoek

Voorlopige Voorziening

REACTIE

OOW

Rechtbank Utrecht

Sector bestuursrecht

2

Postadres postbus 13023, 3507 LA Utrecht

Bezoekadres
Vrouwe Justitiaplein 1
3511 EX Utrecht
Telefoon (030) 223 30 00
Rabobankrekening 1923.25.906

Mevrouw mr. E.D.M. Verboom
Postbus 2018
5600 CA Eindhoven

Onderdeel
Contactpersoon
Doorkiesnummer(s)
Datum
Ons kenmerk

Team 2

030-2233539/541/542
11 oktober 2006

Bij beantwoording de
datum en ons kenmerk
vermelden.

Casusnummer SBR 06/3347

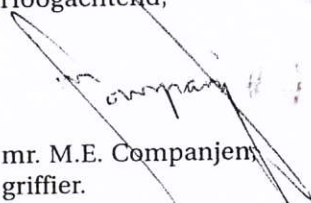
Uw kenmerk
Bijlage(n)
Onderwerp

Het verzoek van de Minister van Verkeer en Waterstaat

Geachte mevrouw Verboom,

Hierbij zend ik u een afschrift van gedingstuk A 11.

Hoogachtend,

mr. M.E. Companjen
griffier.

Broederplein 41 - 3703 CD Zeist

Postbus 1001 - 3700 BA Zeist

☎ | 030 - 698 32 11

fax | 030 - 691 61 89

Rabobank 1923 21 757

RIJKSDIENST VOOR DE MONUMENTENZORG

Rechtbank Utrecht
Sector bestuursrecht
Postbus 13023
3507 LA · UTRECHT

INGEKOMEN

20 SEP 2006

Sector bestuursrecht
Rechtbank Utrecht

uw brief datum
12 september 2006

uw kenmerk
06/3347

ons nummer
BJZ-2006-217

behandeld door
D. Daane-Van den Top

doorkiesnummer
489

onderwerp
verzoek om voorlopige voorziening van de Minister
van Verkeer en Waterstaat te 's-Gravenhage

bijlagen
1

datum

18 SEP. 2006

Bij brief van 12 september 2006 heeft u mij een kopie van een verzoek om voorlopige voorziening toegezonden en heeft u mij verzocht zo spoedig mogelijk in tweevoud de op de procedure 06/3347 betrekking hebbende stukken in te zenden.

Thans doe ik u in tweevoud toekomen de stukken met betrekking tot het onderhavige geschil.

Graag wil ik u nog als volgt informeren.

Vanwege het inmiddels gecompliceerde samenstel van zaken en het feit dat uw rechtbank naar aanleiding van het verzoek om voorziening telefonisch aan de afdeling BJZ van de Rijksdienst voor de Monumentenzorg (RDMZ) om achtergrond informatie had verzocht, wil ik u graag nog het volgende als toelichting geven.

Op 21 oktober 2002 heeft de Stichting Boogbrug Vianen een aanvraag tot bescherming van de brug bij Zaltbommel ingediend.

Bij besluit van 13 mei 2004, kenmerk RNO-2002-3075, heeft de staatssecretaris het verzoek afgewezen. Er volgt een bezwaarprocedure, waarna de stichting bij besluit van 3 september 2004 niet-ontvankelijk wordt verklaard, wegens de te beperkte doelstelling in de statuten. Deze waren gericht op de brug bij Vianen over de Lek en niet op de Waalbrug bij Zaltbommel. De rechtbank Utrecht heeft de beslissing op bezwaar bevestigd op 23 maart 2005, kenmerk SBR 04/2849.

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State heeft bij uitspraak van 28 oktober 2005 de aangevallen uitspraak tot niet-ontvankelijkheid van de stichting bevestigd.

Op 29 september 2005 heeft de stichting Boogbrug Vianen een aanvraag tot complexbescherming ingediend voor 12 bruggen, waaronder die te Vianen en Zaltbommel. De stichting wenste deze 12 bruggen als één gezamenlijk monument te beschouwen.

De RDMZ heeft naar aanleiding van het complex-verzoek van 29 september 2005 de aanvragen op 13 oktober 2005 terzake de brug Zaltbommel en op 17 oktober 2005 terzake de brug Vianen afgewezen onder de motivering dat dit in feite herhaalde aanvragen betrof, waarop reeds eerder afwijzend was beslist.

Tevens is bij schrijven van 13 oktober 2005 ten aanzien van drie bruggen (Zwolle, Nijmegen en Hendrik-Ido-Ambacht) aan de stichting meegedeeld dat deze reeds beschermd waren, zodat het verzoek om complex-bescherming geen verandering kon brengen in de omvang van de bescherming, zodat deze bruggen buiten behandeling konden blijven.

De staatsecretaris heeft de 7 overige bruggen, die onderdeel uitmaakten van de aanvraag tot complex-bescherming wél in verdere behandeling genomen, omdat deze bruggen nog niet eerder waren beoordeeld. De adviesaanvragen aan gemeenten en Raad voor Cultuur zijn hiervoor eveneens in oktober 2005 uit gegaan. Het betreft de bruggen bij Keizersveer, Moerdijk, Maastricht, Arnhem, Deventer, Dordrecht en Hedel.

Op basis van artikel 5 juncto artikel 3 Monumentenwet 1988 is uitsluitend op deze 7 bruggen de voorbescherming van toepassing, dwz. dat bij wijziging of sloop het vergunningstelsel van de Monumentenwet 1988 gevolgd dient te worden.

Ik wijs erop dat naar het oordeel van de minister resp. staatssecretaris het niet mogelijk is een samenstel van objecten bij voorbaat als één onlosmakelijk ensemble en daarmee als één monument aan te merken. Eerst dient van elk object de individuele monumentwaarde te worden vastgesteld en vervolgens is het aan de minister om te bepalen of er een zodanige verbondenheid bestaat, dat het wenselijk is in het register van beschermde monumenten tevens een zogenaamde complex-bescherming te administreren.

Aldus heeft de staatssecretaris de aanvraag tot complex-bescherming d.d. 29 september 2005 vertaald naar een aanvraag tot individuele bescherming van de onderscheiden bij de aanvraag als ensemble betrokken objecten.

Inmiddels was op grond van de Monumentenwet 1988 een sloopvergunning verleend door de gemeente Neerijnen, voor de noordelijke helft van de Waalbrug bij Zaltbommel.

De gemeente Zaltbommel heeft de behandeling van vergunningprocedure gestaakt en Rijkswaterstaat verzocht de aanvraag tot sloop in te trekken, maar daar is Rijkswaterstaat niet op ingegaan. Aangezien geen beslissing op het vergunningverzoek is genomen, dient de monumentenvergunning ingevolge artikel 16, 4^e lid Monumentenwet 1988 geacht te worden van rechtswege te zijn verleend.

De stichting heeft een bezwaarschrift ingediend tegen de afwijzing als herhaalde aanvraag d.d. 13 oktober 2005 inzake de brug bij Zaltbommel als complex-onderdeel. Hetzelfde heeft de stichting overigens gedaan tegen de afwijzing d.d. 17 oktober 2005 als herhaalde aanvraag ten aanzien van de boogbrug over de Lek bij Vianen als complex-onderdeel.

Vervolgens wilde Rijkswaterstaat in maart 2006 met de sloop beginnen en heeft de stichting dat verhinderd middels een uitspraak van de voorzieningenrechter bij uw rechtbank d.d. 28 maart 2006 onder zaaknr 06/770. Het besluit van 13 oktober 2005 (dwz de afwijzing als herhaalde aanvraag) wordt geschorst tot zes weken nadat de staatsecretaris een beslissing op de aanvraag als complex had genomen.

De eis van de stichting aan de voorzieningenrechter dat Rijkswaterstaat zou moeten wachten met sloop totdat onherroepelijk op de aanvraag om bescherming als complex zou zijn beslist, is echter niet toegewezen.

In vervolg op het voorgaande heeft de voorzieningenrechter van de rechtbank te Den Haag op 11 april 2006 vonnis in kort geding gewezen inhoudende dat de Staat der Nederlanden (Minister van Verkeer en Waterstaat) er voor zorg te dragen dat de sloop wordt gestaakt tot zes weken nadat de Staatssecretaris van het Ministerie van OCW een besluit ten aanzien van het verzoek de 12 bruggen als groep (complex) aan te wijzen, heeft genomen.

Dit is, mijn inziens terecht, door Rijkswaterstaat aldus opgevat dat na het verstrijken van de zes weken na de primaire beslissing met de sloopwerkzaamheden verder mocht worden gegaan.

De bezwaarschriftencommissie heeft vervolgens d.d. 19 april 2006 op één zitting de bezwaarschriften inzake de brug bij Vianen en de brug bij Zaltbommel behandeld en op 4 mei 2006 advies uitgebracht.

Daarin is als advies naar voren gebracht dat de staatssecretaris nog een beslissing op de aanvraag als complex diende te nemen, waarbij dus voorbij gegaan werd aan het feit dat in oktober 2005 de aanvraag is opgesplitst in individuele aanwijzingsverzoeken. De commissie heeft echter uitdrukkelijk als overweging meegegeven dat eerst de aanvraag aan de orde was of een aanvraag als complex eigenlijk wel mogelijk was.

Op 1 juni 2006 heeft de staatssecretaris een beslissing op de aanvraag terzake de 12 bruggen uit het Rijkswegenverkeersplan 1927 genomen, inhoudende dat een dergelijke aanvraag als complex niet mogelijk is en dat derhalve de aanvraag als zodanig wordt afgewezen. Als gezegd zijn de afzonderlijke bruggen, voorzover niet eerder beoordeeld, wél in behandeling genomen. De stichting heeft tegen die uitspraak op 11 juli 2006 een pro forma bezwaarschrift ingediend, aangevuld met nadere gronden op 14 augustus 2006.

Deze procedure loopt momenteel (18 sept.2006) bij de Commissie voor de bezwaarschriften; er is nog geen zittingsdatum bekend, want het verweer moet nog worden verzonden.

Bij beslissing op bezwaar van 17 juli 2006 inzake het bezwaar tegen de afwijzing als herhaalde aanvraag van de Waalbrug bij Zaltbommel, wordt de oude afwijzing van 13 oktober 2005 ingetrokken en vervangen door een verwijzing naar het voornoemde besluit van 1 juni 2006 tot afwijzing van de complex-aanvraag. De afwijzing van de brug bij Zaltbommel als complex-onderdeel ligt daar immers in besloten.

Na de bouwvak vakantie wil Rijkswaterstaat begin augustus 2006 gaan slopen, indachtig de uitspraak in kort geding d.d. 11 april 2006 van de rechtbank Den Haag, maar de stichting verzet zich daartegen, stellende dat er voorbescherming van toepassing is. Dat laatste wordt door de Staat der Nederlanden (Verkeer en Waterstaat) alsook door de Minister van OCW bestreden. Immers aan de voorwaarde van artikel 5 Monumentenwet 1988 is niet voldaan, nu er geen adviesaanvraag is uitgegaan: er is derhalve geen sprake van voorbescherming ten aanzien van de brug bij Zaltbommel als onderdeel van het complex van 12 bruggen.

Deze rechtsvraag is thans, inhoudelijk gezien, in het geding. Het kort geding bij de civiele kamer van de Rechtbank Den Haag heeft geen oplossing gebracht, nu deze rechter bij vonnis van 8 september 2006 de kwestie naar de bestuursrechter heeft verwezen, zij het dat Rijkswaterstaat tot het moment dat de bevoegde voorzieningenrechter een oordeel heeft gegeven niet verder mag met de uitvoering van de sloopwerkzaamheden.

De Minister van Verkeer en Waterstaat heeft bij schrijven van 8 september 2006 aan uw rechtbank gesteld dat de opdracht aan hem onmogelijk is, nu alleen bezwaarde een voorlopige voorziening kan verzoeken.

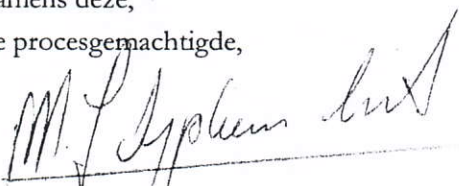
Tenslotte merk ik op dat de vraag of er sprake is van voorbescherming ten aanzien van de brug bij Zaltbommel-Waardenburg mij minder relevant voorkomt, aangezien Rijkswaterstaat over een rechtsgeldig verleende monumentenvergunning o.g.v. de Monumentenwet 1988 beschikt om over te mogen gaan tot sloop. Dit geldt in ieder geval voor de noordelijke helft, terwijl ik een van rechtswege verleende vergunning voor de zuidelijke helft aannemelijk acht.

Gelet op het voorgaande zend ik u thans eveneens in tweevoud de inventarislijst met betrekking tot het bezwaarschrift tegen het besluit van 1 juni 2006 waarbij het verzoek tot aanwijzing als complex van de 12 bruggen is afgewezen.

Ik verzoek u alle correspondentie met betrekking tot deze zaak rechtstreeks naar bovenstaand postbusnummer te zenden.

De Minister van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap,
namens deze,

de proces gemachtigde,

(M.J. Sypkens Smit)

bijlage 1: diverse stukken